

गोविन्दाय नमो नमः स्वाहा । इत्यन्नेनाष्टो-
त्तरश्चत्तमष्टाविश्वितमष्टौ वा चुहुयात् । ततो
गुड्डूतेन वसोधीर्णा भित्तौ दद्यात् । ततो
जाङ्गौच्छेदं भावयेत् । ॐ घण्डे नम इति घण्डौ
पूजयेत् । ततो भगवतः श्रीकृष्णाख्य नामकरणाभ्य-
ग्राग्नन्त्रूङ्करण्योपनयनोदाहसंखारान् भाव-
येत् । ततः प्रणवादिनमोऽन्तेन तत्त्वामभिः
पूजयेत् । ॐ देववै नमः एवं वसुदेवाय यशो-
दाये नन्दाय रेहिण्यै चिह्निकायै बलदेवाय
दद्याय गर्गय चतुर्मुखाय इत्यनेन यथाशक्ति
पञ्चोपचारैः पूजयेत् । ततः ग्राङ्गेन ज्ञाप्तपूज्य-
चन्द्रनचलान्यादाय भूमौ जानुनी प्रातयिवा,
३५ चौरोदास्यैवसंभूत अन्तिनेचससङ्क्षिप्त !

ग्रहाणार्थं ग्राङ्गेन रोहिण्या उच्छितो नमः ॥
३५ सोमाय सोमेच्छादाय सोमपतये सोमसम्भवाय
गोविन्दाय नमो नमः । इत्यर्थं दद्यात् । ततः
प्रणामसम्नौ ।

“३५ च्योतुक्षायाः पतये तुभ्यं च्योतिर्धां पतये
नमः ।

नमस्ते रोहिण्यैकान्त ! सुधावास नमोऽस्तु ते ॥
ज्ञभीमखलदीपाय शिरोदक्षाव धूर्ज्ञटे ।
कलाभिर्वैमादाय नमचक्राय चारवै ॥”
ततस्य ।

“अनन्दं वामनं शौरिं वैकुण्ठं पुरुषोत्तमम् ।
वासुदेवं हृषीकेशं माधवं मधुसूदनम् ॥
वराहं पुरुषोदास्यं त्रिविंश्च देवस्तदनम् ।
हामोदरं पद्मानामं केशवं गहणध्वजम् ॥
गोविन्दमन्तुं देवसन्तमपदाजितम् ॥
चधोच्चं जगद्वीजं सर्वशिल्पतकारिणम् ॥
चन्द्रादिनिधनं विश्युं चिलोकेशं चिविकमम् ॥
नाशायां चतुर्व्वाहुं ग्रहचक्रगदाधरम् ॥
पीताम्बरधरं निवेदं वनसाकाविभूषितम् ॥
श्रीवत्साङ्गं जगतुसेतुं श्रीकृष्णं श्रीधरं इरिम् ॥
प्रपद्येऽहं सदा देवं सर्वकामप्रिच्छिह्नये ॥”

इति स्तवः ॥

ततः प्रणमेत् ।
“प्रगमामि सदा देवं वासुदेवं जगतप्रतिम् ।
चाहि मां सर्वदेवेण इरे ! वंसाद्यागदात् ॥”
ततः प्रार्थयेत् ।

“३५ चाहि मां सर्वपापम् दुःखाशोकार्णवाहरे !
सर्वजोक्तेन चाहि प्रतितं मां भवांवे ।
देवकीनन्दनं शीघ्र इरे ! संसारासागदात् ।
चाहि मां सर्वदुःखाशोकार्णवाहरे !
दुर्गतांखायसे विश्वो ये सारन्ति सञ्जत् सञ्जत् ।
सोऽहं देवातिदृन्तस्त्वाहि मां दुःखासागदात् ।
पुष्कराय निमयोऽहं मायाविज्ञानसागरे ।
चाहि मां देवदेवेण ! लक्षो नाम्नोऽस्ति

रक्षिता ॥”

इति प्रार्थयेत् ॥

“यद्वाले यत्त्र कौमारे वाहंकै यत्त्र यौवने ।
तत् पुरुषे द्विभास्त्रोतु पापं इर इक्षायुधं !”
इति वरदेव ॥

ततो श्रवणीतवादित्तस्त्वैः कालं नयेत् । पर-
दिते प्रापः ऋबादिकं ऋबा भगवन्नं श्रीकृष्णं
यथाविधि संपूज्य दुर्गायाच्च महोत्सवः कार्यः ।
ततो ब्राह्मणान् भोजयेत् तेभ्यो इच्छाणां दद्यात्
सुवर्णादि यतु विचिदित्तम् श्रीकृष्णो मे प्रीयता-
मिति ।

“३५ यं देवं देवकी देवी वसुदेवादजौजनत् ।
भौमस्य ब्रह्मणो गुरुं तस्मै ब्रह्मात्मेन नमः ॥
सुवर्णवासुदेवाय गोव्राज्ञायहिताय च ।

शान्तिरस्तु शिवस्तु इत्युच्चार्यं विसर्जयेत् ॥”

तत्त्वोपवासपरदिते तिथिनच्छयोरवसाने
पारशम् । यदा तु महानिशायाः पूर्वमेकतर-
स्यावसानं अन्यतरस्य महानिशायां तदगत्तरं
वा तदैकतरावसाने पारशम् । यदा तु महानिश-
शायासुभयस्तिः तदा उत्सवान्ते पारशं

कृष्णात् । तत्र मनः । ३५ सर्वाय सर्वेच्छर्य-
सर्वपतये सर्वेच्छभवाय गोविन्दाय नमो नमः ।
पारशानन्तरन्ते समापनमनः । ३५ भूताय
भूतेच्छाय भूतपतये भूतसम्भवाय गोविन्दाय
नमो नमः । इत्यनेन ब्रतं समापयेत् ॥ * ॥

भाद्रशुक्लपञ्चमीमधिकात्य भविष्योत्तरे ।

“तथा भाद्रपदे माति प्रथम्यां अहुयाचितः ।
यस्त्वालिख्य नदो भक्ता कृष्णवर्णादिवर्णाकैः ।
पूजयेह्यपुष्पेष्व वर्पिगुरुगुप्रायचैः ॥

तस्य तु उं चमायान्ति प्रथमाप्त्यक्षकाद्यः ।
आसप्रमातुं ज्ञातात्स्य न भयं सर्वपतो भवेत् ।

तस्मात् सर्वप्रथमेन नागान् संपूजयेन्नरः ।
इत्येवालेखनागपत्यमीति वाचस्यातिमित्राः ।

चालिखनागाः कर्कोटिकार्यः पूर्वलिखिताः
पूजा च आवायपत्यमीतिविहितेति बोधम् ॥ * ॥

अथ हरे: प्रार्थयित्वैतत्तम् । तत्र दादशां
सविचमये नवचारायामसमवे । आभाका-
सितपञ्चेषु श्यवनावर्त्तनादिकमिति ब्रह्मपुरा-
शात् ॥ भाद्रशुक्लहादश्यां अवश्यमध्युक्तायां
सव्यासमये द्वाहश्याव्याभावे एकादश्यादिष्ठु

पादयोगे तदभावेष्य द्वाहश्यां केवलायां वा
ज्ञाताद्विकः सार्वं सम्यायां देवं संपूज्य ।

“३५ वासुदेवं जगताय प्राप्तिं इदंश्यो तत्र ।
पार्वत्येन परिवर्त्त्य सुखं खपिष्ठि माधव !”

इति प्रार्थितः पठेत् ॥

“ख्यं सुप्ते जगताय । अगतु सुप्तं भवेदिति ।
ग्रुहेत लयं त्रुयेत जगतु सर्वं चराचरम् ॥”

इत्यनेन पूजयेत् ॥ * ॥

अथ सिंहाकै चतुर्यां चतुर्व्वाच्चन्प्रायचित्तम् ।
सिंहाकैमधिकात्य ब्रह्मपुराश्याम् ।

“नारायणोऽभिशमस्तु विश्वाकरमरौचिषु ।
स्थितस्तुर्यांमायापि मनुष्यानापतेष्व सः ॥

अतस्तुर्यां चतुर्व्वाच्चन्प्रायचित्तम् ।
पठेद्वाच्चन्प्रायचित्तम् । प्राणसुखो वायुद्द्वाच्चन्प्रायचित्तम् ॥

अभिशमो मिथ्यापरीवादिवयीभूतः । सोऽभि-
शमः अद्यापि मनुष्यान् पतेत् । ततस्य
प्राणसुखं उद्दृश्यो वा कृतिलज्जान्यादाय ।

३५ अदेवादि सिंहाकैचतुर्यांचतुर्व्वाच्चन्प्राय-
पायचित्तमामो धाचेयौवाक्यमहं पठेत् । इति
संकल्पः ।

“३५ सिंहः प्रसेनमवधीत् सिंहो जानवता
हतः ।

सुक्लमारक ! मा रोदीस्तव हृषे स्यमन्तकः ॥”

इति विश्वपुराशोकं धाचेयौवाक्यं पठेत् ॥ * ॥

च्यान्तिरत्रम् । तच यद्दिने पूर्वाङ्गलाभस्त्रादिने
ब्रतम् । उभयदिने चैत्र परदिते युग्मात् । ब्रताङु-
लानविधिस्तु पङ्कतौ ज्ञेयः ॥ * ॥ च्यान्तिरस्त्वय-
दायम् । प्रमाणन्तु तिथित्वेऽतुसव्येम् ।

सिंहस्त्रयिकैवल्येन सौरमासादरः । कवार्क-
संक्रान्तिपूर्वदिनच्याव्याभ्यन्तरे क्षतस्त्रानादिकाता-
द्विकस्त्रिलकुप्रज्ञलान्यादाय ३५ तत् सदित्युच्चार्य-
पूजनमहं करिष्ये इति संकल्पय ग्रालयामे
ज्ञेये वा इच्छासुखः एतत् पादायम् ३५ अग-
स्त्वयाय नमः । चितपुष्पाचतसुक्तं जलं शृङ्गे
गद्यैला इदमर्थम् ।

३५ काश्यपुष्पप्रतीकाश्य अग्निमारुतसम्भव ।

मित्रावरुण्योः पूज झाम्भयीने नमोऽस्तु ते ॥

३५ अगस्त्याय नमः । रघुमात्मनीयस्त्रानीय-
गत्वपुष्पवैपूजेवादिकं इदात् ।

३५ आतापिर्मितिः येन वातापिच्च महासुरः ।
ससुदः श्रोषितो येन स मेषग्रहः प्रसीदतु ॥”

इति प्रार्थयेत् ॥ इति कृत्यतस्मृ ॥

भाद्रपदः, पुं, (भाद्रपदानक्षत्रयुक्तं पौरीमासी
भाद्रपदी सा यत्र मासे सः । भाद्रपदी+ च्यत् ।)

भाद्रमासः । इत्यरमः । १।४।१७॥ (यथा—
“ते तु भाद्रपदादेव द्विमासिकेन वाच्याताः ।
तदूयथा । भाद्रपदान्युजौ वर्षाः ।” इति
सुवृते रुच्याने वर्षेष्याये ॥)

भाद्रपदा, चौ, पूर्वभाद्रपदानक्षत्रम् । उत्तर-
भाद्रपदानक्षत्रम् । ततुपर्यायः । प्रौष्ठपदः २।

इत्यरमः । १।३।२२॥

भाद्रमातुरः, पुं, (भद्रमातुरप्रत्यमिति । भद्रमाल्ल+

“मातुरतुसंखासम्भवपूर्वायाः ।” ४।१।१५।

इति च्यत् । “उकाराज्ञानादेशः ।” इति
काशिका ।) चतुर्तीतयः । “सत्यासु तत्येष्वामा-
तुरवद्वादमातुरः ।” इति चैत्यन्तः । ३।१५।

भाद्रः, पुं, (भाति चतुर्व्वाच्चसुवैष्वानेषु स्वप्रभया दीप्तै
दृति । भा+“हाभाभ्यां हृः ।” उया० ३।१।३२। इति तु ।) चूर्णः । (यथा, सहा-
भारते । ३।३।२४।

“च्यन्तः; कपिलो भाद्रः कालः सर्वतोसुखः ॥”

विश्वः । यथा, तचैव । १३।१४१।२७।

“सर्वंगः सर्वविद्माहुविव्यक्तिसेवो जनाह्वेनः ॥”

प्राधायाः पुच्छमेदः । यथा, तचैव । ३।६५।१८॥

“विश्वावसुखं भाद्रुष्वं सुचन्त्रो द्वृग्मस्त्रया ।

द्वैता देवगन्धव्याप्राधायाः परिकीर्तिः ॥”

अङ्गिरः द्वैतस्त्रयः पुच्छमेदः । यथा, तचैव ।

३।६५०।८।